

Meditație

Dorurot

Când trece miezul nopții și liniștea coboară,
Secundele abisul din suflete măsoară,
Simțim că mâine-i astăzi, de nu-l vom ști schimba,
Spre visele ascunse, de nu vom ști zbura.

E întuneric încă, sunt umbre vechi ce cheamă,
Trecutul cu greșeli, pe vechiul drum ne-ndeamnă.
Plonjând în amintiri cu Solomon la braț,
Iluminarea curge în noi, pe gând și pas.

Apoi începe lupta, dragonu-i iar în casă,
Sub sulii de lumină, învins cu greu se lasă!
În zori, semețe gânduri în fapte se-nfășoară,
Ca-n lutier izbânda de-o magică vioară!

Ne despărțim de vâlul de așteptări amare,
Să curgă pentru alții, izbânzi amăgitoare...
De nu uităm a plânge, a râde și a cânta,
Din colivia-nchisă, un suflet va zbura!...

Când clopote de-aramă vor bate miezul nopții,
Dansează ursitoare ce vor să schimbe sorții,
-Ruleta se-nvârtește dar e timp până-n zori,
Cu sinele-mpreună s-atingi dorite zări!...

Sunt patru cai ce mână un suflet spre destin,
De-i crești în armonie faci zborul mai deplin!
Când zorile tîvi-vor cu aur noua zi,
Din zări ce-au stat sub ceață, divinu-ți va zâmbi!...